

interview

tekst: Frederike Bax
beeld: Eric Kampherbeek (portretten)

“Er is weer
liefde voor
het vak”

Als dochter van een architect groeide interieurarchitect Tineke Groen van Studio Groen+Schild op in een creatieve omgeving. Ze maakte muziek, schilderde en liet zich inspireren door de wereld om haar heen. Dat doet ze nu nog steeds. Groen: “Inspiratie zit in mensen, materialen, processen, in alles. Dat is mijn grootste drijfveer.”

interview

Wat maakt Studio Groen+Schild bijzonder?

“Ik heb Studio Groen+Schild samen met Ellen Schild in 2002 opgericht. Wij kenden elkaar van de kunstacademie en vonden het belangrijk onze krachten als interieurarchitect en architect te bundelen. Wij zijn een studio voor interieurarchitectuur en architectuur en wij benaderen de architectuur van binnenuit. Het maakt voor ons niet uit hoe klein of hoe groot een project is, de gebruiker is altijd ons uitgangspunt. Een geslaagd ontwerp is als een kledingstuk dat de gebruiker perfect past en lekker zit.”

Hoe zie je dat terug in een ontwerp?

“We maken heel specifieke interieurs die heel duidelijk de sfeer en de identiteit van de gebruiker dragen. Hoe meer gebruikers, hoe moeilijker het is aan alle wensen en belangen tegemoet te komen. Aan ons de taak om boven het persoonlijke uit te stijgen en de kernwaarden te destilleren en vorm te geven.”

Hoe pak je dat aan?

“Om naast het programma van eisen grip te krijgen op de ‘zachtere kant’ hebben we speciaal voor projecten met meer dan honderd gebruikers een workshop ontwikkeld. Tijdens zo’n workshop laten we dertig gebruikers referentiebeelden selecteren bij de verschillende typen activiteiten die zij ontplooiën. Ook vragen we ze om de geselecteerde beelden te omschrijven in termen als kleurrijk, natuurlijk, open en licht. Op basis hiervan

maken we een boekje dat weer als kapstok dient wanneer we tijdens het ontwerpproces over sfeerbeleving en materiaalkeuze praten. Het leuke is dat uit zo’n workshop vaak heel verrassende dingen komen.”

Kan je daar een voorbeeld van geven?

“Begin dit jaar kregen we de opdracht voor het interieurontwerp van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Radboud Universiteit in Nijmegen. De nieuwbouw is een ontwerp van Benthem Crouwel Architecten, een modern en strak gebouw. Het verrassende was dat de studenten die aan de workshop meededen een sterke behoefte hadden aan de klassieke sfeer van oude bibliotheken met lambriseringen en groene bureaulampjes op houten tafels. Een sfeer die in contrast staat met het moderne, technische gebouw. We zijn nu op zoek naar een eigentijdse vertaling van die klassieke sfeer.”

Op welk project ben je trots?

“Op restaurant Merkelbach in Amsterdam, een project dat ik samen met interieurarchitect Ariëtte Matser deed. Dit restaurant is gevestigd in een oud koetshuis. Een belangrijk uitgangspunt voor het ontwerp was de geschiedenis van het pand. Wij vonden dat je in het restaurant moet voelen dat je midden in Amsterdam in een koetshuis zit. We hebben goed gekeken naar de kwaliteit van de ruimte en gebruik gemaakt van de bestaande balkenconstructie en bijzondere lichtinval. Ook kozen we naast monumentale kleuren voor kleuren

‘Een geslaagd
ontwerp is als een
kledingstuk dat
perfect past en
lekker zit’

Restaurant Merkelbach, Amsterdam. foto: Marjo van Rooyen

Consulaat Shanghai.
foto: ministerie van Buitenlandse Zaken

die daar iets aan toevoegen: roze en okergeel gecombineerd met het zwart van Belgisch hardsteen op de vloer. We zijn uiterst zorgvuldig te werk gegaan. We hebben wel vijf typen stoelen de revue laten passeren, voordat we tevreden waren. Aan de eigenaar wordt nog dagelijks gevraagd waar het uiteindelijke stoeltje vandaan komt.”

Je doet diverse projecten in het buitenland.
Hoe ben je daarin gerold?

“Ik ben altijd al geïnteresseerd in wat er in de wereld gebeurt. Het internationale trekt me. In 2005 heb ik vier maanden als vrijwilliger gewerkt in Nairobi. Share-People zocht een interieurarchitect die een Keniaans architectenbureau wilde coachen. Daar heb ik gemerkt dat we in Nederland ontzettend verwend zijn. Terwijl ik probeerde te overleven in een stad vol gevaren, gaf de gedrevenheid en creativiteit van de Keniaanse architecten mij een enorme ‘boost’. Twee jaar na Nairobi wonen we een aanbesteding van het ministerie van Buitenlandse Zaken waar een aantal interessante opdrachten voor ambassades en consulaten uit voortkwam.”

‘De interieurarchitect van de toekomst is een dirigent’

Wat maakt deze opdrachten interessant?

“In het buitenland heb je te maken met andere ontwerp- en bouwprocessen. Daarnaast spelen aspecten als beveiliging, Nederlandse identiteit en kunst een grote rol. Voor de consulaten in Shanghai en Guangzhou hebben we in nauwe samenwerking met het ministerie van Buitenlandse Zaken een tijdloos en licht ontwerp gemaakt met veel natuurlijke materialen. Licht houten vloeren, bamboe wanden en veel glas. Bij het ontwerp is gekeken naar een natuurlijke overgang van de ruimtes. En we werkten samen met een Feng Shui specialist. De toegepaste materialen zijn bij beide consulaten gelijk, de kleuren zijn verschillend: in Shanghai

okergeel en in Guangzhou chinees rood. Het meubilair is zoveel mogelijk opgenomen in het ontwerp, het losse meubilair bestaat uit Nederlandse klassiekers en eigentijdse meubels in traditionele ribstoffen. Op beide consulaten staan kunstwerken van Nederlandse kunstenaars uit de collectie van het ministerie van Buitenlandse zaken prominent opgesteld.”

Wilde je altijd al interieurarchitect worden?

“Nee, ik wilde lange tijd arts worden, het liefst in Afrika. Ik kom uit een creatief nest. Mijn vader was architect en had vroeger een bureau aan huis. Ik was als kind veel met muziek bezig. Ik speelde dwarsfluit in een orkest. In het laatste jaar van het vwo ging ik schilderen. Ik merkte dat ik daar erg gelukkig van werd en zette het idee dat ik arts wilde worden uit mijn hoofd. Ik ging naar de kunstacademie in Kampen (nu Artez in Zwolle) om beeldhouwer te worden, maar de gedachte aan altijd alleen in een atelier zitten, ging me tegenstaan. Alleen zou ik doodongelukkig worden. Uiteindelijk koos ik voor architectonische vormgeving en daar ben ik heel blij om. Interieurarchitectuur is een vak waarin je met anderen samenwerkt en dat stimuleert mij.”

Waarom is die samenwerking zo belangrijk voor je?

“Door samen te werken met grafisch vormgevers, kunstenaars, architecten, aannemers, constructeurs en anderen, en door elkaar te inspireren, lukt het een ontwerp naar een hoger plan te tillen. De interieurarchitect die in zijn eentje alles bepaalt, is echt niet meer van deze tijd. De interieurarchitect van de toekomst is een dirigent.”

Had je na je opleiding direct werk?

“Ja, na mijn opleiding werkte ik eerst bij UNA in Amsterdam en daarna bij ADP architecten in Deventer. Omdat ik na een aantal jaar meer ontwerprijheid wilde

en me ook meer op het interieur wilde richten, begon ik in 2000 in Deventer voor mijzelf. In 2002 kwam Ellen Schild erbij. Onze studio groeide vanzelf. We hebben nooit gebrek aan werk gehad.”

Wat is jullie geheim?

“We zijn heel down-to-earth. We proberen alle kansen te pakken, maar kijken wel eerst of ze concreet zijn.”

‘We proberen alle kansen te pakken, maar kijken wel eerst of ze concreet zijn’

Geen last van de crisis?

“Opdrachtgevers weten ons te vinden, maar de budgetten slinken. Dat vind ik niet per se negatief. Ik merk dat daardoor meer creativiteit ontstaat en dat beter wordt nagedacht. Er is weer liefde voor het vak en dat vind ik heel positief. Voor een verbouwing van een boerderij tot woning met werkruimte in Geesteren, hadden we te maken met een opdrachtgever die zelf ontwerper is. Het budget was beperkt, maar doordat zij zelf veel deed en we steeds zochten naar mooie en goedkope alternatieven, zoals omgedraaide grindtegels in plaats van een betonnen vloer, is het project tot in detail heel goed geworden.”

Reageer op dit interview op www.bni.nl

Woonboerderij, Geesteren.
foto: Marjo van Rooyen

Tineke Groen
BNI-lid sinds 1995

Tineke Groen werd in 1965 geboren in Arnhem en groeide op in Apeldoorn. Ze deed vwo-b en na de middelbare school ging ze naar de kunstacademie in Kampen. In 1991 studeerde ze af en ging ze als interieurarchitect werken bij UNA in Amsterdam. Twee jaar later stapte ze over naar ADP architecten in Deventer en in 2000 startte ze haar eigen bureau. In 2002 richtte ze samen met Ellen Schild Studio Groen+Schild op en werkt het bureau aan diverse bijzondere projecten waaronder Menzis in Zwolle (2004), de Nederlandse ambassade in Koeweit (2010), LeasePlan in Almere (2011) en kasteel Groeneveld (2012). Groen is als gastdocent verbonden aan de master Interieurarchitectuur van de Artez Hogeschool voor de Kunsten in Zwolle. Kijk voor meer informatie en projecten op www.studiogroenenschild.nl.

Consulaat Guangzhou. foto: ministerie van Buitenlandse Zaken